אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל
לראות פני האיש ואחינו הקטן אינו אתנו ו
ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שני בנים
ילדה לי אשתי ויצא האחד מאתי ואמר אך
טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה ולקחתם גם את
זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי
ברעה שאלה ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער
אינו אתנו ונפשו קשורה בנפשו והיה כראותו
כי אין הנער ומת והורדו עבדיך את שיבת עבדך
אבינו ביגון שאלה: כי עבדך ערב את הנער
מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי
לאבי כל הימים: ועתה ישב נא עבדך תחת הנער
עבד לאדני והנער יעל עם אחיו: כי איך אעלה
אל אבי והנער אינו אתי פן ארא הרע אשר
ימצא את אבי: ולא יכל יוסף להתאפק לכל
הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא
עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו: ויתן את
קולו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה:
ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי
ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: ויאמר
יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני
יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה: ועתה
אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה
כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: כי זה שנתים
הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין

ידי זקיטנו שרדה
עלילת אחדש עיכבה
דין מה פרשה גזר
ואינו מקיים מבטיח
ואינו עושה אין אות ה
כן וכי זו שיאת עין
שיאורת לשוס עיך
עין רע מסיון
כפרעה יוסף תקניטני
מהרוג מוזק ומדר
מדונך; מדונו שיאל
יות עבדיו מתחילה
בעילה כאות עלינו
ואה היהלך ושאל
כל אלה סבך היינו
מבקשים מו מחותן
אתה מבקש ומעמ
ן ונאמר מל אדני
לא כיחדנו מוך דבר
ויוחיו את מסר
הרעה היה מוציא
שקרא אמר מוא אם
אומר לו שהוא חיים
ומאוך לי הבוהדו
ומעלי: לבדו ואוג ו
מאותה היום מי ן
עד מרת: ועבאת
את אבן ואת יום
יעבר מה מבין ד
רן אנכם מן שאת
ימות בדרך מתד:
וקרהו אסון שהשמן
מיקע בשעבר
הסבה: והורדתם
יות ש בתי וגוי
ישבשין כשהו את
מעלי אני מתנחם
בן עלאמו ועלאקין
ימות מה דמיהעלי
ששלשתם ויתם
בשנים יהה: והיה

ויאמר יוסף אל אחיו לעבר מה כשעמדו אחיו יוסף. ולשנה בוכרת ותנם ומכרתה ועדת כל פלגיו יוסף כיה כשעמדו אבא לא הרבה ומיעבר מבין שרי יהודה לעבדכן מלין ומאד רבתי שאל ענ

ויבא אל אחיו ממון לגבורה ולחמוד
ולשאת והתמסר לכל חשבים לא
יכול להכל שיהו המיגרים נעבים
עלין ומנאעים שיהיו מרבי ישיב
מהודעו הם: ושמע בית פרעה
בית של פרעה מלך עבדו ומי בחן
אין זה לשון בית כמוס מו ביזר
ישל כמה יודה ומיישעיר מעל
כי עבהל ומני הכושה: נשו שאלי
ראה אותן נקונים לאחוריהם אל
עבשיו אה עלמים הרי הם מלשון

ביחזקאל. וכתב עלין ליהודה
ולבית ישראל חבמין מרכבו
תיבות הלון כתבעלין לנוד
עין זה ליהודה ולשבט מנוין
שעלה עלו: וקחשש אחד וכ
עלו ליוסף. עין יוסף ושאר
שבעים שהיו אחרי יעקב מהיה
ושבע אפריים: הם לאר
אנו מחברים ושאר הענינים
שיהיו עין אחרי מדרש הע
ליקח ונו שלו יהן שמרשת
ואל

ורכה ותר
ותחנים
והרוה
הסטהין
ומקולו
לנוחיה
ולהיותלכם
ונוחיהוכי
זה שתמש
עבדוטנו
הרעב
ואב חמר
ופעורון:

אחד אל אחד לך
לעד אחד והיו
לאחדים בידך:
וכאשר יאמרו
אליך בני עמיד
לאמר הלא תגיד
לנו מה אלה לך:
דבר אליהם כה
אמר אדני יהוה
הנה אני לוקח